

Minningarorð um Nicolinu Fríðu Skaalum f. Jacobsen

11. juni 1958 – 26. januar 2016

Góða Nicolina.

Eitt ár er liðið síðan tú, óvæntað og púra meningsleyst, ein lagnumyrkan týsdag í januar í fjør, bleiv tikin frá okkum.

Góða Nicolina, tú vart kona, mamma, vermamma, omma og systir, og tú fylti nógv og legði góð og hugnalig spor eftir teg, har tú trein.

Áhugin fyri tínum næstu var ein umráðandi partur av dagligdegnum, og ein tekur ikki munnin ov fullan, tá ein vil pástanda, at tú var límið í helt øllum lutum saman.

Á lívsleið tíni var tú í besta blóma og breiddi alsamt vøkur blómubløð.

Hugtakið, at finna meining í ruðuleikanum, er sera fráverandi tá ein hugsar aftur á tíðina uppundir, undir og eftir tragiska sorgarleikin uttan fyri heim tykkara á Velbastaðvegnum. Hinvegin, lagnunnar speisemi er helst órannsakandi og at venda og snara hesum tilburðinum gevur onga meining og førur ongan veg.

Havandi hetta í huga, hevði tú helst ikki sjálv brúkt tíð uppá at fáa skil á galskapinum, men ypt øksl, rist høvdið, og herja á víðari.

Eftir teg sita tey so: Andrass, Tróndur og Rani við sínum familjum og so einkardótturin, Ingileyg. Mitt hjarta bløðir fyri tykkum og tykkara missi og sakni, samstundis sum vit við stórarir virðing fylgja tykkum og síggja hvussu tit royna at berja tykkum upp á slættan aftur, fyri síðan at anda lættan í undanbrekkuni sum jú er har úti, onkrastaðni.

Nicolina var í fleiri ár yngst av fimm systkjum. Jógvan, Frida, Sunnleif og John Olaf, líka til tú sum 10 ára gomul fekk ein litla-beiggja, Jónfinn. Mamma tín var Jona úr Nólsoy og Petur, pápi tín, var úr Sandavági.

Tú vaks upp mitt í bygdini í Sandavági, í húsunum á tí øki, sum seinni bleiv til Skraddaragøta. Nólsoy hevði, eins og hjá okkum øllum, eitt serligt pláss í huga og hjarta, og nógvur góðar løtur vóru at njóta á vøkru oynni saman við familjuni annars.

Tá tú vaks til, leitaði tú, sum fleiri onnur til høvudsstaðin og



umvegis ymiskar sniðgøtur komst tú víðari í lívinum og loksins greiddi tú eina sernámsútbúgving og ognaði tær eisini serligar bókligar eginleikar til, sum tú við lættleika og rættleika brúkti so hvørt í lívinum, sum hesi kravdu tað.

Tú fann kærleikan í Sørvági á rættiliga ungum ári, tá Andrass kom um tína kjørbreyt. Hóast tykkara relativt unga aldur, hildu tit saman, gjøgnum góðar og serliga eisini truplar tíðir, og loksins knýttu tit, nakað fyri aldarskiftið, endarnar saman við hugnaliga vígsluhátíð heima við hús, ið tá var longri niðri á Velbastaðvegnum.

Holurnar á tykkara vegi hava avgjørt eisini verið har, og serliga missurin av Fríðgerð var svárur. Tí var tað eitt vælsignilsi, tá Ingileyg sá dagsins ljós.

Nú vit, eitt ár aftaná, taka samanum, er faktum, at missurin er stórur, tómrúmið stórt og saknurin eftir tínum lætta og hjartaliga lyndi næstan ikki at koma yvir. Tú ert ikki millum okkum meira, men vit vita, at har tú nú ert, syrgir tú helst eisini fyri, at tey minnast til at halda hvønn annan hátt og síggja tað besta í hvørjum øðrum.

Vit sakna og leingjast nógv eftir tær og biðja Guð um at hjálpa og styrkja okkum øll og serliga tínum allar kærastu at klára dagin og vegin fram.

Við djúpastu samkenslu

Litli beiggin tín, Jónfinn

Uni Næs 60 ár

Mánadagin 13. februar fylti Uni Næs dómpróvstur 60 ár.

Tey fyrstu níggju árinu búði Uni í Vági, har pápin, Johannes Andreas Næs, var lærari. Pápin er ættaður úr Hvalba, og mamman, Brynhild fødd Stenberg, var úr Sumba. Tá ið Johannes Andreas Næs í 1966 gjørdist skúlaráðgevi, flutti familjan til Havnar. Børnini hjá Brynhild og Jóhs. Andr. Næs eru Unna (1949), Martin (1953), Uni (1957) og Julianna (1958). Unna býr í Fuglafirði, Martin í Havn og Julianna í Leirvík.

Uni leyk nýmásligt studentsprógv í Hoydølum í 1977. Hann fór undir gudfrøðislestur í Árhús, men eftir tvey semestur flutti hann aftur til Havnar, har hann á Fróðskaparsetrinum helt fram við lestrinum.

Í 1978 vóru floksfelagarnir úr Hoydølum, Jógvan Fríðriksson, Heri Joensen og Ólavur Rasmussen farnir at lesa gudfrøði. Umframt hesar og Una Næs lósu Armgarð Arge og Anders E. Nielsen, sum var adventistaprestur, gudfrøði á Setrinum fram til 1981. Tá fór Uni aftur til Árhús, har hann leyk teologiskt embætisprógv í 1986.

Undir lestrinum skrivaði Uni høvudsuppgávu um føroyska kirkjusøgu við serligum atlit til felagskirkjuligt samstarv. Áhugin fyri hesum er framvegis stórur, og Uni hevur kring



landið hitt nógvur ábyrgdarpersónar í kirkjum og samkomum. Talan er um virðismikið keldutilfar, sum tað væl kann fara at hoyrast meiri um eina ferð í framtíðini.

Á heysti í 1985 tók Uni pastoralseminarið, og á vári í 1987 tók hann prógv á Danmarks Journalisthøjskole í Árhús - tað sokallaðu “Ískoytisútbúgvingina” fyri akademikarar. Hetta sama heystið gjørdi Uni fleiri áhugaverdar sendingar í Útvarpi Føroya, umframt at hann hevði tímar í religión í Hoydølum og undirvísti í Argja skúla.

31. januar í 1988 varð Uni prestvígður í Vesturkirkjuni, og næsta árið loysti hann Kjartan Mørkøre av sum prestur í Suðurstreymoyar vestara prestagjaldi. Eftir at Uni var fluttur til Havnar at búgva, kom hann skjótt upp í barna- og ungdomsarbeiði í

KFUM, har hann eitt nú var skóti. Talan var tí ikki um ókendan heima-vøll, tá ið hann 1989-1992 var KFUM skrivari.

1. mars 1992 gjørdist Uni prestur í Vestmanna eisini við tæmastuskyldu í Vága prestagjaldi, og har var hann, inntil hann 1. apríl í 2000 gjørdist prestur í Fuglafirði. Í Vestmanna var Uni virkin í kirkjuligum høpi, og í Fuglafirði og Leirvík stuðlaði prestur uppundir fjølbroytta arbeiðið, sum miðiónin stendur fyri.

Uni hevur verið og er virkin í so nógvum kirkjuligum arbeiði. Eitt nú Kristiligt Lurtara- og Hyggjarafelag og Kristiligt Ungmannablað.

31. januar í 2010 varð Uni innsettur sum dómpróstur Føroya, og tá fluttu prestahjúnini úr Fuglafirði og til Havnar at búgva. Dómprósturin er sóknarprestur við dómkirkjuna og er próstur í biskupsdøminum og varamaður hjá biski. Ein av setningunum er at vera umsitingarligt millumlið millum bisp, prestar og kirkjuráð.

Uni Næs er giftur Emily fødd Johansen og uppvaksin á Gerðarleiti á Strondum. Børnini eru Fríða (1985) í Klaksvík, Lív (1988) í Havn, Bárður (1993) og Vár (1995) í Keypmannahavn.

J

Øssur Berghamar 70 ár

Mánadagin 13. februar varð Øssur Berghamar 75 ár. Í summar vera tað 45 ár síðani, at hann flutti til Danmarkar at arbeiða í kristnum og sosialum arbeiði.

Vøggan stóð í Rættará í Havn. Foreldrini vóru Tinna og Sigurd Berghamar, sum seinni bygdu á Dalavegnum. Tey finga fyra børn: Gunnvør, Øssur, Rúna og Erla.

Eftir skúlagongdina lærði Øssur í Sjóvinnubankanum, og so arbeiddi hann sum skrivstovumaður.

Tað liggur væl fyri at fáast við sang og tónleik, og tað var heilt tíðliga, at Øssur var við til at mynda henda partin av samkomulívinum í Ebenezer. Hann sang við og stjórnaði onkuntið sangkórinum, men tað var serliga í bibliuflokkinum, sum Petur Háberg hevði ábyrgdina av, at Øssur arrangeraði og legði til rættis. Hann sang og spældi saman við øðrum, og miðskeiðis í seksti árunum vórðu Sangbrøður við Øssuri sum oddamanni kendir um alt landið. Fram til fyrst í sjeyti árunum góvu teir tríggar plátur út, og tað var ikki frítt, at sniðið var eitt sindur øðrvísi, enn tað var vanligt tá í tíðini.

Í 1972 fluttu Susan, sum er úr London, og Øssur til Danmarkar, og har hava tey síðani búleikast. Operation Josva, sum var evangeliskt tiltak kring alt landið, helt til í Odense, og fleiri føroyingar vóru partur av tí arbeiðnum. Tað var meðan Susan og



hesum arbeiðnum, at hugsanin búnaðist um, at tørvur var á arbeiði millum føroyskar útisetar.

Á sumri í 1973 fluttu tey til Keypmannahavnar, har tey fóru undir verkið, sum tey síðani hava verið partur av, og sum hevur verið teirra liv. Kristnastova varð karmur um kristiligt og sosialt arbeiði millum føroyingar í danska høvudsstaðnum og kring alt Danmark.

Málið hevur alla tíðina verið at savna og í andaligum felagsskapi at fjálga um útisetar. Ikki minst teir sum eru undir lestri. Í 1979 vórðu húsini á Birmavej 36 á Amager keypt, og tignarligu húsini við merkinum í húnarhátt eru framvegis karmur um samkomur fyri føroyingar. Eisini teir, sum eru fast búgvandi, og sum nakrar ferðir um árið savnast til eldrasamkomur. Tey eru so ógvuliga mong, sum kunnu skriva undir uppá,

hvussu stóran týðning arbeiðið í Kristnastovu hevði og hevur.

Ein annar og ikki minni týðningarmikil og krevjandi partur av arbeiðnum er vitjunartænastan millum tey, sum eru í Keypmannahavn og søkja sær heilsubót, um tað so er á Ríkissjúkrahúsinum ella øðrum sjúkrahúsi ella á Hotel Tórshavn.

Nú er nakað síðani, at leiðslan í Kristnastovu fór á yngri herðar, og Susan og Øssur fluttu út í Ganløse at búgva. Tey eru tó framvegis virkin.

Gávurnar at yrkja og at komponera og harmonera løg eru ógvuliga góðar, og Øssur letur framvegis løg og yrkingar frá sær. Tað hanga ikki lepar við, og yrkingar og løg hjá 75 ára føðingardagsbarninum eru vordin fólkaogn. Eitt nú Nú er summartíðin gylta og jólasangurin Kvirra um fjøll og fløtur, sum nú eisini verður sungin á norskum.

Susan og Øssur eiga tveir synir – Andrew og Kristin Filip. Andrew, sum er føddur í 1971, er giftur Saru. Hon er hálv føroysk og hálv íslensk og uppvaksin í Íslandi og í Esbjerg. Sara og Andrew eiga fyra børn – Hannah, Eva, Miriam og Noah. Tey búgva í danska høvudsstaðnum.

Kristin Filip, sum er føddur í 1975, býr í Randers. Hann er giftur Sóley, ið er ættað úr Klaksvík. Døtrarnar hjá teimum eru Vanja og Susan.

J